

[Askjær Jørgensen]

Omkring 1. august 1981 var der ved at være eksport i gang af nye danske kartofler, men dette stoppede landbrugsministeriet med begrundelsen, at der så ville blive mangel på kartofler i Danmark, men det er gået stik modsat, idet spisekartofler jo ligger i tusindvis af tønder omkring hos avlerne her i foråret 1982, og de avlere, der nu ligger med kartofler på lager fra høsten i 1981, kan ikke få kr. 25,00 pr. 100 kg for prima spisekartofler.

At man lukkede for eksporten omkring 1. august 1981 har altså betydet valutatab for landet som helhed og noget, der ligner økonomisk katastrofe for en række kartoffelavlere:

Besvarelse (21/4 82):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Der har hverken været lukket for eller ændret i mulighederne for at eksportere kartofler fra Danmark i løbet af 1981.

Spm. nr. 581

Til *ministeren for offentlige arbejder (14/4 82)* af:

Dohrmann (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage i anledning af, at de pr. 1. april 1982 påbudte kontroltællere, også kaldet »sladreur«, i hyrevogne tilsyneladende ikke er fem flade øre værd, og at først vognmændene og siden passagererne dermed er blevet påført en helt urimelig og bureaukratisk ekstraudgift?«

Begrundelse

Der henvises til lov nr. 296 af 8. juni 1978 om hyrekørsel og de mange udtalelser fra vognmænd, urmagere m.fl., som alle er enige om, at indførelsen af sladre-systemet er en »stanklap-affære« om igen.

Besvarelse (20/4 82):

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Kontrolapparatet blev påbudt allerede pr. 1. april 1981 for nye hyrevogne, indregistreret efter denne dato. Dertil kommer, at mange vognmænd inden denne dato frivilligt havde installeret et sådant apparat i deres hyrevogne.

Man har således et erfaringsmateriale vedrørende apparaternes værdi, og der kan af dette materiale ikke udledes noget om, at apparaterne ikke skulle virke efter deres hensigt – tværtimod.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at ministeriet såvel før den 1. april 1981 som i perioden fra denne dato og indtil den 1. april 1982, hvor apparatet blev påbudt generelt i alle vogne tilknyttet et bestillingskontor, har holdt sig i nøje kontakt med såvel vognmandsorganisationer som tekniske eksperter for at høre deres erfaringer med apparaterne. Det billede, der heraf har tegnet sig, viser, at det antal klager, vognmænd har rettet til urmagere over, at apparaterne ikke fungerede, har været relativt begrænset. I ca. 1 pct. af klage tilfældene skyldtes den manglende funktion dårlig montering fra urmagerens side, hvilket så er blevet rettet. I de resterende ca. 99 pct. af tilfældene forelå derimod tydelige tegn på forsøg på »sabotage« mod installationerne – og i disse tilfælde er det klart, at apparaterne ikke vil fungere.

Jeg kan således ikke være enig med spørgeren i, at apparaterne ikke er »fem flade øre værd«, og agter derfor ikke at ændre ved reglerne herom.

Spm. nr. 582

Til *industriministeren (14/4 82)* af:

Maisted (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at når monopoltilsynet ikke krævede, at DOFA skulle tilbagebetale for meget opkrævet provision, så skyldtes det, at energiministeren allerede havde brugt pengene?«

Begrundelse

Energiministeren har oplyst, at de 23 mill. kr., energiministerens selskab DOFA har opkrævet i provision ved salg af olieprodukter, er opbrugt, hvorfor energiministeren søger finansudvalget om en bevilling på 33 mill. kr. Disse kendsgerninger kaster et nyt lys over monopoltilsynets passive holdning over for energiministeren, da monopoltilsynet opdagede, at energiministeren opkrævede mere end det dobbelte i kommission, end andre mæglere får ved formidling af olieleverancer og raffinering.